

¿ Sufre V. del Estómago ?

¿ No tiene V. apetito ? ¿ Digerir con dificultad ? ¿ Tiene V. gastritis, gastralgia, disenteria, úlcera del estómago, neurastenia gástrica, anemia con dispepsia, una enfermedad del intestino ? ¿ Por la mañana, al levantarse, tiene la lengua sucia, mal olor de aliento, estufoso, tiene aguas de boca ? Debe

pues de las comidas, tiene V. erup-
tiones, agrios, gases, pirosis, vahidos, pe-
sadez de cabeza, ruidos en los oídos,
sofoconación, opresión, palpitaciones
al corazón ? ¿ Tiene V.

DISPEPSIA

y dolores al vientre, á la espalda,
vómitos, diarrea ? ¿ Se altera V. con
facilidad, está febril, se irrita por la
menor causa, ¿ quiere, abunda,
evita el trato social, teniendo por la
noche ensueños, sueño agitado, res-
piración difícil ? ¿ Ningun reme-
dio, ningún régimen ha podido curar á
V. ? Consulte V. con su médico y le
recomendaremos el **CAJÓN ECONOMAL** de
DON SAIZ DE CARLOS (*Stomalia*) y
recobrará la salud.

De venta en las principales farmacias
del mundo y Serrano, 30, MADRID
Se remite por correo billete á quien lo pida.

558 llibres obertes, 28.105 per reintegrar les imputacions obertes.

Acabat l'examen de les operacions de la Caixa el senyor Die felicità al Ombudsman i als pels restants y a quicòm despres d'ella de les xifres examinades.

En la mateixa sessió se donà compte d'haver-se declarat, en la forma autoritzada per la Ley, que'ls bens de la Caixa de Pensions per la Vellesa y d'Estativitat se troben exempts del impost especial sobre'ls bens de les persones físiques, en el doble concepte de bé patrimonial d'una Caixa d'Estativitat, i dels sotmesos al regimne de la Ley 27 de febrer de 1908, creant l'Institut Nacional de Pensions.

El president de la Caixa don L. Ferrer-Vidal y Soler, donà compte de les gestions preparatòries per la celebració de la reunió anual del Institut Nacional de Previsió, que aquest any s'acordà de la Junta de Govern d'acord de l'Institut ha de celebrarse a Barcelona, baix els auspicis de la Caixa de Pensions per la Vellesa y d'Estativitat.

Segons manifestà'l senyor Ferrer-Vidal, l'entitat oferta la seva assistència a la reunió i la majoria dels senyors vocals de l'Institut han acceptat la invitació, entre els, el seu president D. Eduard Dato, y'ls vocals don Rafael Guals, senyors vis-comtes de Esa, don J. Puyol, y altres.

Acompanyant a la representació de la Junta de Govern del Institut Nacional de Previsió, assistiràn també a la reunió el Conseller Delegat del Institut don Joseph Malquerç y Salvador

El Nacional de Previsió, que aquest any ha estat acordat de la Junta de Govern del Institut ha de celebrar-se a Barcelona, baix els auspicis de la Caixa de Pensionats de la Veïnia, i de la seva Segona manifestació senyor Ferrer i Segura ofereix la seva assistència a la reunió i la majoria dels senyors vocals de la Junta del referit Institut, entre ells, el seu president d'Eduard Dato, y'ls vocals don Rafael de Eza, senyors vis-comte de Eza, don Juan Puig i...

menç, y el molinero de Subiza, de Oudrid.

La plaça estava plena de gent que va aplaudir amb entusiasme als executants, especialment al acabar «La Tempranica» que va ser una filigrana.

Malgrat ésser un lloch públic, la música va ser escollada ab silenci absolut.

Al balcó de Cà la Ciutat hi havia l'alcalde y varis regidors d'aquí y un de Madrid.

El dinar

Ahí a mitgedia l'Ajuntament va obrir la porta a la Banda Municipal de Madrid ab un esplèndid banquet que va tenir lloch en el saló de festes del Mundial Palace.

Hi van assistir tots els professors de aquella notable corporació artística, representants de diaris y varis regidors dels Ajuntaments de Madrid y Barcelona.

A la taua presidencial hi havia els senyors Vinaixa, Puig d'Asper, Sans Cabré, Ullet, Soriano, el director de la Banda senyor Villa, el redactor de «La Correspondencia de España» senyor Pi Verrós, els regidors del Ajuntament de Madrid senyor González de Albedri, Guirich, Reynós Avellán, Aguilera Arjona i Fecundo Dorado, el president del Centre Madrileny senyor Urrutia, el mestre Niclaus i el periodista don Lluís Linares Becerra.

A l'hora del xampany van brindar els senyors Vinaixa, Dorado, Urrutia i Villa, fent tots ells votos per la eterna germanor de Madrid i Barcelona i acabant ab visques a les dues ciutats, a la Banda de Madrid i a Espanya.

La Caixa de Provisió

Fundada a París, 1. Rue Feytaud
Portal del Angel, 1 y 3-Barcelona
(Aprop de la Plaça de Catalunya)
Ensenyança Comercial
Lliçons pràctiques, completes y
soltes, donades a tots cura a ca-
da alumne en particular, de
Cálculo de Lletras, Caligrafía, Cál-
culo de Mercaderías, Teneduría
de Libros, Francés, Corres-
pondencia, Ortografía, Opera-
ciones de Banca y Banca Do-

10 Pts. al mes 15 Pts. al mes
Tres horas diarias. Si sus horas diarias
de clase son de cuatro
la facultad de curar a la vez
dites asignaturas o sola las que
més continguen.

HORARI: MATÍ TARDA NIT
9 a 11 3 a 6 8 a 11

Para correspondre a las demandas
de numerosas familias y a las exi-
gencias del comercio moderno, quedan
abiertas varias.

Cursos especiales para señoretas
en sales ycriptoris completamente
independents.

Trois les classes publico, parcou-

grit en totes direccions. El bestiar se ha dispersat.

Se confirma que han sorgit divergències entre les turques i albanes. Aquestes se podrien deure que sempre s'els fa anar al davant en els combats.

(PER TELEFON)

—

Desmentiment

Madrid, 2, 12'30 matinalada.

Segons la embaixada d'Itàlia en aquesta Cort, les notícies que circulen sobre una derrota de les tropes italianes a Tripoli, estan falsades de tota classe de fonament.

En tots els combats que hi ha hagut clarament a Tripoli, les tropes reals han sortit sempre victoroses.

Després de la batalla del 26, en la que sortiren vencedores les tropes italianes, cap nova topada s'ha registrat.

Examinats i premiats
per experit Campbell, exclusius de
l'Acadèmia Hispano-Francesa
Concedida del Títol de Tenen-
dor de Llibres, previ examen de
aptitud.

Compta l'establiment ab magni-
fics locals, espaioses, clares y alim-
ment higiènic.

Departament exprés per als
alumnes de major edat.

Cursos d'Anglès
English Lessons
Conversa, Traduccions,
Correspondencia
Mètode ràpid y essencialment
practic

Ha arribat a Tortosa una comissió de enginyers geògrafs encarregada de conèixer els treballs de la carta magnètica d'Espanya, a l'element que ja poseixen les lliacions més avançades del món; haventse confeccionat en temps de la dominació espanyola, la carta magnètica del Arxibepil filipi, gràcies al Observatori de Manila.

Ara, l'Observatori del Ebre, servirà d'encàrrec fonamental indispensable per a la realització dels importants treballs que s'han de posar en marxa cap, posant-se així de manifest, una vegada més, la importància científica d'aquell centre, fruit de sacrifici de la laboriositat i del saber que tant haura, no ja en a'nquella comuna reverència y a Cornutia, sinó a tot Espanya.

Els alumnes de la catedra d'Higiene de la Facultat de Medicina d'aquesta Universitat acompanyats de llurs professors doctor Rodríguez Méndez y a

Conversa, Traduccions,
Correspondencia
Métode ràpid y essencialment
pràctic

NOTICIES DE BARCELONA

Com sembla ja de consuetud en la diada de Tots Sants, el dia aparegué ab el cel cobert de núvols, deixant sentir les primeres ventades fredes d'aquest any.

Desde les primeres hores del matí, el mercat de flors i coronas funeraries a la Rambla va veure extraordinàriament concorregut per la gent que feya les diverses compres y que desde allí dirigia als tranyes que conduïen als Cementiris.

Especialment al Cementiri Nou, enguany, com cada any, va haverhi durant tot el dia una veritable corria de gent, que hi circulava, a més de les moles famílies que anaven a les tombes a pregar pels seus morts.

La majoria dels panons estaven esplendídament guarnits ab flors i corones vegetals algunes que en veritat produïen un bell efecte.

No cal dir que la carretera de can Lluís va ser durant tota la jornada un seguit de corts y automòbils y gent a peu que anaven a la necròpolis. Així mateix els tranyes de can Lluís se van carregar de gent, al igual que els que van per la finca de Sant Andreu y els que surten del Pla de Palau cap al Ròble Nou.

En quant a la festa casolana de les castanyes y els panons, podem dir que a les conteres van treballar de valent, sobre tot al mitjà, a l'hora de retirar la gent dels passeigs, els quals estigueren extraordinàriament concorreguts.

Els teatres, fent honor a la costum, van posar, com cada any, el «Don Juan Tenorio», y com que a Barcelona hi ha gent per tot, també en tots els hi va haver concorrença abundant.

A entrada de foch, al anar la portera del núm. 250, del carrer de Còrrega a encreuall gas de l'escala, se va produir una explosió, que va produir cremades de poca importància.

Hi hagué trencadissa de vidres y alguna alarma.

Vins marca Clariana. R. Catalunya, 95

L'Institut Català de les Arts del Llibre, en compliment de lo acordat pel Congrés, convoca als fabricants y imatgeries de paper d'aquesta ciutat, signa o no socis del mateix, a una reunió que tindrà lloch avuy, a les cinc de la tarda, en el local de l'Institut, Clariana, 73, a fi de procedir als treballs preparatoris per la constitució de l'Associació Patronal.

—Pera Gramofon dischs Odeon y Fonopla desde 4'50 ptes al c. Sta. Agna 21.

La Societat Barcelonesa d'Amics de l'Instrucció, celebrará sessió general ordinària el dia 4 del present, a dos quarts de deu de la nit, en el Foment del Treball Nacional, essent l'objecte de la mateixa la elecció de jurats, per al concurs d'aquest any y altres assumptes.

Una comissió de la Lliga Regionalista va anar ahir al matí al Cementiri del S. O. a disposar una corona a la tomba del que fou son inolvidable president don Batlle i Riera.

—Fosfo-Gel-Kola-Lecitina, cura debilitat. B. Domènec Ronda Sant Pau, 71.

Abans d'ahir a la nit van haver d'esser posats a disposició del jutjat municipal un cotxe que anava contra-direcció per la Portaferrissa y se va insolentiar ab el municipi de punt; una velina del carrer de Mataró, que donà una forta cosa a un botiguer; un conductor del tranvia de Sans per haver pegat y tractat de lladre a un passatger ab qui s'havia disputat, y dos minyons que's volien matar al carrer de Maza, però que sols se van fer alguns blaus a trompades.

—Lavabos novetats, calentes, banys, waters, preus baratissims. Lacomme, Passatge de Sant Joan, 44.

La Unió Gremial ha rebut el següent telegrama:

«Ministre d'Hisenda a don Josep Sitges. President Unió Gremial. Tinc el gust de manifestar-li he ordenat urgent despatx petició relativa contribució peticions agregades».

—Senyores: llegir l'anunci «El Indio».

L'Associació General d'Estudiants de Barcelona, ab motiu de celebrar en aquest mes el segon aniversari de la seva fundació, està organitzant una funció teatral de gala a benefici dels ferits de Melilla durant aquesta segona etapa de la campanya, prometent resultar un acte extraordinari, donat son caràcter humanitari y patriòtic.

Concedint aquest acte ab l'arribada a aquesta capital del ministre d'Instrucció pública, se li ha telegrafiat per dita

Associació pregarli contribució a honor l'acte ab sa assistència.

La Junta Directiva de l'Acadèmia de Enginyers de l'Associació Catalana d'Estudiants ha quedat constituïda en la següent forma:

President, Rafael Plana Canals, secretari, Andreu Basé; vice-secretari, Manuel Clavé; vocals: Enrich Conejero, Andreu Perez, Bonaventura Balcells, Jaume Mirambell.

—Sòlits y resistent son els mobles de jonch esmaltat, Fca. P. de Gracia, 115.

Relació dels objectes trobats en els cotxes d'«Els tranvies de Barcelona» (Societat Anònima) «Companya General de tranvies y «Els tranvies de Barcelona» a Sant Andreu y extensions» durant el mes d'octubre darrer; els quals son a la oficina corresponent a disposició de les persones que acreditin tenirhi dret:

31 paraigües, 13 vanos, 9 moneders, 6 mocadors, 20 llibres, 4 parells de lentes, 4 claus, 2 cistells, 3 colls, 3 parells de punys, 3 rodets de fil, 2 fovellets, 2 parells de guants, 3 estampos, 2 butifes, 2 rosaris, 2 petaquès, 2 bastons, 2 passadors de sastre, 2 buques de senyora, 4 ampolles ab líquids, 1 toques de senyora, 1 devanall, 1 parell de sabates, 1 tros de tela, 1 paquet de tabach, 1 paquet de polvos, 1 paquet de ferramentes, 1 paquet de conó, 1 paquet d'atrapalls, 1 paquet de cromos, 1 esquadra de ferro, 1 llumbrera, 1 canbre, 1 trespapallones, 1 pantalla de crestat, 1 paleta de mestre de cases, 1 pantalón, 1 brota, 1 manita, 1 brusa, 1 anell, 1 cartera de butaca, 2 cadenes, 1 rebat, 1 rull paper de gràfics, y 3 quantitats en metàl·lic.

—Pa Royal, patentat. Surt del forn a les 7, 12 y 19 hores.—Rambla d'Estudis, 8.

El nostre company en la premsa el reporter fotogràf Joan B. Moragas, ha contractat matrimoni a l'Església de Santa Maria del Mar ab la xamona y distingida senyoreta Joana Gar Lacambra.

Van ser padrins, del núvi el reporter fotogràf Enrich Castellà, y de la núvia, el conegut industrial Manuel J. Florensa.

Moltes felicitats desitgem cordalment als nous esposos.

—Neurastenia, anèmia, debilitat general, sa curació ab el Migenol. Demàns farmacies.

La guardia municipal de Sant Andreu va detinar a Andreu Riera, de 18 anys, emancipat dels seus pares veïns de la barriada, el qual estava reclutant pel jutge de Santa Coloma de Gramanet en causa per roba comès a dir poble.

Va ser entregat a la guardia civil.

—Aiguës St. Hilari Scalim infalibles contra mal de pedra. Iglesias y Barmoues dips.

Ahir al mitjà, dues noyes de 2 y 4 anys, cosines, jugaven al carrer de la Virtut (G.), y's van enfilar a un carro que s'apoyava en els descensos.

Ab el pes el carro va abocar-se y agafà a Merò Sabare, que es hi més menuda, causantli lesions d'importància a varies parts del cos.

L'amo del carro va recullir a la nena y la va portar al dispensari.

—Confiteria Royal. Restaurant a la carta. Servey esmerat y de luxe. «Chefs de Paris. Rambla d'Estudis, 8».

Un home de 44 anys, Senen Bertrán González, habitant a una barraca propera a can Campanya (S. O.), passant per la montanya de Les Roquetes, sobre Horta, va caure a un pou sec.

Recullit per uns passants al cap de molta estona y portat al dispensari de Sant Andreu, se li van apreciar lesions de gravetat al cap y tronch y forta commoció cerebral.

—Llavabos novetats, calentes, banys, waters, preus baratissims. Lacomme, Passatge de Sant Joan, 44.

La Unió Gremial ha rebut el següent telegrama:

«Ministre d'Hisenda a don Josep Sitges. President Unió Gremial. Tinc el gust de manifestar-li he ordenat urgent despatx petició relativa contribució peticions agregades».

—Senyores: llegir l'anunci «El Indio».

L'Associació General d'Estudiants de Barcelona, ab motiu de celebrar en aquest mes el segon aniversari de la seva fundació, està organitzant una funció teatral de gala a benefici dels ferits de Melilla durant aquesta segona etapa de la campanya, prometent resultar un acte extraordinari, donat son caràcter humanitari y patriòtic.

Concedint aquest acte ab l'arribada a aquesta capital del ministre d'Instrucció pública, se li ha telegrafiat per dita

Associació pregarli contribució a honor l'acte ab sa assistència.

La Junta Directiva de l'Acadèmia de Enginyers de l'Associació Catalana d'Estudiants ha quedat constituïda en la següent forma:

President, Rafael Plana Canals, secretari, Andreu Basé; vice-secretari, Manuel Clavé; vocals: Enrich Conejero, Andreu Perez, Bonaventura Balcells, Jaume Mirambell.

—Sòlits y resistent son els mobles de jonch esmaltat, Fca. P. de Gracia, 115.

Relació dels objectes trobats en els cotxes d'«Els tranvies de Barcelona» (Societat Anònima) «Companya General de tranvies y «Els tranvies de Barcelona» a Sant Andreu y extensions» durant el mes d'octubre darrer; els quals son a la oficina corresponent a disposició de les persones que acreditin tenirhi dret:

31 paraigües, 13 vanos, 9 moneders, 6 mocadors, 20 llibres, 4 parells de lentes, 4 claus, 2 cistells, 3 colls, 3 parells de punys, 3 rodets de fil, 2 fovellets, 2 parells de guants, 3 estampos, 2 butifes, 2 rosaris, 2 petaquès, 2 bastons, 2 passadors de sastre, 2 buques de senyora, 4 ampolles ab líquids, 1 toques de senyora, 1 devanall, 1 parell de sabates, 1 tros de tela, 1 paquet de tabach, 1 paquet de polvos, 1 paquet de ferramentes, 1 paquet de conó, 1 paquet d'atrapalls, 1 paquet de cromos, 1 esquadra de ferro, 1 llumbrera, 1 canbre, 1 trespapallones, 1 pantalla de crestat, 1 paleta de mestre de cases, 1 pantalón, 1 brota, 1 manita, 1 brusa, 1 anell, 1 cartera de butaca, 2 cadenes, 1 rebat, 1 rull paper de gràfics, y 3 quantitats en metàl·lic.

—Pa Royal, patentat. Surt del forn a les 7, 12 y 19 hores.—Rambla d'Estudis, 8.

El nostre company en la premsa el reporter fotogràf Joan B. Moragas, ha contractat matrimoni a l'Església de Santa Maria del Mar ab la xamona y distingida senyoreta Joana Gar Lacambra.

Van ser padrins, del núvi el reporter fotogràf Enrich Castellà, y de la núvia, el conegut industrial Manuel J. Florensa.

Moltes felicitats desitgem cordalment als nous esposos.

—Neurastenia, anèmia, debilitat general, sa curació ab el Migenol. Demàns farmacies.

La guardia municipal de Sant Andreu va detinar a Andreu Riera, de 18 anys, emancipat dels seus pares veïns de la barriada, el qual estava reclutant pel jutge de Santa Coloma de Gramanet en causa per roba comès a dir poble.

Va ser entregat a la guardia civil.

—Aiguës St. Hilari Scalim infalibles contra mal de pedra. Iglesias y Barmoues dips.

Ahir al mitjà, dues noyes de 2 y 4 anys, cosines, jugaven al carrer de la Virtut (G.), y's van enfilar a un carro que s'apoyava en els descensos.

Ab el pes el carro va abocar-se y agafà a Merò Sabare, que es hi més menuda, causantli lesions d'importància a varies parts del cos.

L'amo del carro va recullir a la nena y la va portar al dispensari.

—Confiteria Royal. Restaurant a la carta. Servey esmerat y de luxe. «Chefs de Paris. Rambla d'Estudis, 8».

Un home de 44 anys, Senen Bertrán González, habitant a una barraca propera a can Campanya (S. O.), passant per la montanya de Les Roquetes, sobre Horta, va caure a un pou sec.

Recullit per uns passants al cap de molta estona y portat al dispensari de Sant Andreu, se li van apreciar lesions de gravetat al cap y tronch y forta commoció cerebral.

—Llavabos novetats, calentes, banys, waters, preus baratissims. Lacomme, Passatge de Sant Joan, 44.

La Unió Gremial ha rebut el següent telegrama:

«Ministre d'Hisenda a don Josep Sitges. President Unió Gremial. Tinc el gust de manifestar-li he ordenat urgent despatx petició relativa contribució peticions agregades».

estava de guardia oferintli 25 pessetes si feya avisar a casa seva.

Immediatament, previ l'acte del jutge, el senyor Bravo acompanyat de mateix personal, fets un registre en els domicilis dels delinqüents, donant per resultat a troballa a casa del Samà, Rosal, 42, de la quantitat de 500 francs en peces de cinch cèntims, falsos, dos tornes per la fabricació de moneda y demés utensilis per al mateix objecte.

Els delinqüents, junt ab l'atestat de la policia, passaren a disposició del jutjat.

¿Vaga al Port?

Ahir una comissió d'obres y patrons descarregadors del Port visitaren al governador, després de celebrada una reunió.

En dita reunió's va parlar de les condicions presentades pels obrers, que demanen augment de jornal, qual augment els amos diuen que no poden concedir.

Part dels obrers accepten aquesta oferta, però altra part no hi convé, suposant que's declarará la vaga per part dels obrers.

En Millán Astray

El senyor Millán Astray sortí cap a Madrid ahir al vespre per resoldre assumptes particulars.

Permanecerá dos dies a la Cort.

De Mataró

L'alcalde de Mataró va comunicar per telèfon al governador que havia reunit als quedes de partit de Mataró, assegurant que no passaria res en la manifestació que havia de portar coronas a la tomba del Lladó.

El governador va enviar a la yehina ciutat, en previó de lo que pogués ocórrer, deu parells de guardia civil, el secretari de la qefatura senyor Martínez y vuit agents.

Ahir vespre va tornar de Mataró el secretari de la qefatura de policia senyor Martínez Campos, donant compte al governador de que s'havien portat les coronas a la tomba del Lladó sense haver ocórrut el més lleuger incident.

La qefatura de policia

Durant l'ausència del qefe superior de policia senyor Millán, queda encarregat de la qefatura l'inspector general don Wenceslau Retana.

Paro de tranvies

A conseqüència d'un paro de tranvies que hi hagué a la carretera de can Tunis, una comissió de passatgers anà al governador a queixarse.

El senyor Portela manifestá als comissionats que aquest era assumpte de l'alcalde.

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

De «El Heraldo» de Aragón:

«Con el concierto de ayer tarde comenzó la Filarmónica las sesiones musicales del séptimo año de su vida.

Viendo la sala del teatro Principal completamente llena de público y el notable y orquesta de los músicos catalanes, recordáramos aquellos primeros y modestos conciertos con que se iniciaron las tareas de la Filarmónica.

El prodigioso avance de la sociedad queda demostrado con ese contraste elocuentísimo. Honra a la cultura de nuestro pueblo la prosperidad creciente de la Filarmónica que en tan poco tiempo ha logrado colocarse a la altura de las entidades análogas de España.

La Sinfónica de Barcelona ha ganado mucho desde la última vez que se oyó en Zaragoza. Ayer demostró que está en camino de convertirse en una masa orquestal de primera clase.

El programa completísimo y bien interpretado, satisfizo con creces los deseos que tenía el público de oír buena música después de la larga y forzosa abstinencia de la temporada veraniega».

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE LA COMPANIA DE FERRO DEL NORT D'ESPAÑA

INGRESSOS DE

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes. - Art antich y modern. - Pedagogia artística. - Museus y Coleccions. - Art nacional y extranger. - Curiositats barcelonines. - Ressenya de conferencies. - Exposicions locals y forasteres. - Llibres y Escoles. - Notícies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

ANIVERSARI

Avuy se compleix un any de la mort del Mestre Ramon Casas. Un any que desota l'ombra del seu record y del seu exemple, del seu talent y de les seves ensenyances, venim continuant la nostra tasca setmanal, per ell esforcadament iniciada, per ell portada a cap, ab aquella brillantor y prestigi conquisits per la seva privilegiada intel·ligència.

Mes, en realitat, l'any transcorregut, no ha fet més que acostarnos a n'ell. De lluny estant es quan poden apreure's les línies de la seva obra, y p'om els conceptes de sa crítica res- parten com a punts brillants en l'esfera macissa del seu saber. De lluny trobem marcats els seus passos per l'esforç de la seva predicació fogosa, hont a la pompa d'una literatura magnífica s'hi unien un esperit de determini y d'esclarament y una força d'evidència imperiosa.

En les seves crítiques d'altres dies hont donava a conèixer a les inquietudes juvenils artístiques del nostre país la personalitat dels grans mestres

d'eloqüència y de furia si voleu. Es en el nostre renaixement literari el cant de l'Epopèia. Quelcom aixís es en realitat vista desde'l nostre moment l'obra del estimat mestre.

Es l'Epopèia d'una nova reconquesta espiritual. Son les punxes heroiques del gòticisme que traspassen la carcassa convencional d'un període trist d'academisme y de realisme banal. Son els primers passos del esperit nacional que se sent viure y fa frontoliar la massa endormiscada de la terra nostra. Es la afirmació del jo esborrant el globu de vidre hont dormien les carrinolles fies de cera d'un art provincial. Es el crit inicial darrera del qual s' aixeca la torbació, preludi de totes les més sagrades ordenacions.

Tals son els trets de la seva obra crítica, vista desde's nostres moments. Però al costat d'aquestes fervoroses exaltacions vers el desenvolupament dels es- ports vers la contemplació y la revelació d'una modernitat latent, hi ha l'obra pacífica del historiador, la tasca minuciosa del recercador, el sentimentalisme del curiós, y, per damunt de tots aquests ingredients de la seva personalitat, el seu esperit artístic que posa una admirable claretat en totes y cadascuna de les seves obres.

Mes en la seva obra d'historiador de la pintura catalana, encara hi ha més que això que hem dit, car en Casas- llas era d'aquells que en les seves re- cerques no anava pas a satisfèrhi una afició, sinó que hi anava per esperit de conquesta científica y d'esperit de conquesta nacional.

Anava al anàlisi del esperit de la raça. Res era prou pel seu desig in- fagador. La tasca, visciosa en molts de lo iconogràfic prenia una noblesa y una amplitud científiques, car tot en el seu cabal de sabiduria trobava ele- ment per conduir-se y pendre interès y valor per la reconquesta dels nostres prestigis de poble, per la revifalla de la nostra personalitat.

Empès pels mestres iniciadors de la nova filosofia del art, acudia a la en- canya de la social per explicar-ne les produccions. Lo documental no era per ell una prou suficient explicació, sinó un moli d'introducció a la col·lectivitat mor- ta, un element per feria revivre en la seva poderosa imaginació.

Y si aquest sistema, que va donar-li com a fruits de les seves febroses ac- tivitats els seus magnífics estudis d'art mitjà, a guanyà dels seus treballs un nou prestigi, més alt el guanyà en- canya quan, p'om d'amor y pietat, escudrinà els dies de la nostra agonia social y cercà l'incubació del nostre esperit artístic per entre les ruïnes de la nostra nació.

Per aquest escudrinament apassionat, tot era poch al seu voltant. Les seves carpeses damunt les quals tantes l'ic- ones robava, s'anaven omplint dia per dia, y en aquell laboratori guarnit d'una en- cantadora olor de menestralla barcelo- nina, feyen cap una darrera l'altra, com atrets per la seva pietosa y paternal rehabilitació, les miseres engrunes d'a- quell festí de l'Edat Mitja, les escu- rialles de la nostra potència creadora, les mostres d'un art provincial infu- it avuy per la llum, per la Castella do- minadora al sud, per la França mes- tressa del mon en aquells dies, que de- xava arribar nímies corrents de sa for- ça a l'aquest reconet allunyat dels pre- stigis centrals, esborrat d'entre la llista de les existències col·lectives.

Desde la cindifla trepa per pintar rajoles, al projecte modest de decoració rural; desde's carpolaments del bar- roquisme a les fredors del neo-classi- cisme, y d'altí als més moderns arti- stes mestres aletats a Madrid, tots l'un darrera l'altre s'anaven ordenant desota les seves mans benèvoles, om un en- tall de resultats d'aquella vida social nostra, que ell escudrinava ab enteni- ments amorosos, a través dels roman- sos y les aques, de les comèdies y els llibres, de les costums y els records.

Unia, donchs, dues èpoques de l'his- toria nostra y del tresor de l'una ell ne fou possessor, ajudant a fer mestressa del tresor de l'altra a la ciutat de Bar- celona, per la qual tan desinteressada- ment treballa inspirat en el sentit purament científic y patriòtic, desde la Junta de Museus.

Vet aquí l'obra den Casas. Un any després de mort; un any alimayats del dolor y del trastorn de la tragedia, se'ns apareix aixís determinada, ocupant un lloch preeminent en l'història de la re- naixença catalana.

Vagi aquest modestíssim esboc del seu esforç, com a record damunt la illosa de la seva tomba humil, abscondida allí al cementiri rural de Sant Joan de les Abadeses. Vagi com a record d'ell en- tre's vns aquest troc de crítica brillant sobre l'obra den Rodin, en la qual el seu concepte del art nou broia plé de claretat y de noblesa.

Exposició Casanovas

Obres retrospectives. - Fragment del grup «Gent del Camp» (d'obres del Fayans Català)

AUGUST RODIN

Farà quatre anys escassament que, ple del més desconcertant estupor, vaig ve- nir la sort d'admirar la major part de les obres escultòriques creades pel geni de Rodin.

De molt temps abans tenia ja notícia dels prodigis atribuïts al discurt escul- ptor a qui els seus parcs qualificaven d'artista gran entre's més grans. Y la enorme apologia mexicana de tal ma- nera la curiositat, que una de les meves més grans preocupacions, al emprendre el meu viatge a la capital de França l'any 1899, era estudiar la ponderada obra de Rodin, ab tot el deteniment y extensió possibles. La sort va fer que, ab motiu de Cantenar, quasi totes es- culptures d'aquell mestre, estiguessin ex- posades a l'en els palaus del Champ de Mars o en particulars galeries, igual- ment que altres tantes produccions de les més sennentes personalitats artísti- ques, agrupades ab un art que era per a l'extranger estudiós, un dels majors atrac- tics d'aquella exhibició internacional.

El dia que vaig veure reunides en in- oludible conjunt aquella superba imatge de l'«Age d'Aïr», aquella figura sel- vatge de Sant Joan Baptista, els eloqüents retrats de Victor Hugo y de Diderot, quan vaig conseguir acostarme a n'a- quelles testes viventes y palpitanes, prenyades de savia y temperament, ca- dentes de sanch y d'emoçió, confieso que vaig sentir ressonar en el meu es- pir, una de les més fondes sotragades ab que m'hagi fet extemir l'art de to- tes les centúries. Apart de llur bellesa y llur poder, aquelles obres mostraven incrustades, com una patet d'invençió sublim, la grapa d'un iniciador gosa- t d'un revolucionari, d'un creador. Ab tot y ésser d'una hermosura perfecta, sobria- na, totes les figures juntes, excepte, pot- ser l'«Age d'Aïr», venien a representa- tar la més ferma negació, no ja de l'art acadèmic o escolàstic, sinó del vera- ment clàssic, hel·lènic o tradicional. ¿Que se li endonava al potent evocador del tan celebrat repòs, de la magestat de les línies, de la mesura y la ponderació? Absolutament res. El qui havia demo- strat ab el seu «Age d'Aïr» conèixer a fons la estatua grega, el qui des- criuia en aquell fer resultat, term y expon- dia de totes ses obres, posseïr una mà sumament enistada y fins subtil y maniosa... ab sa estatua inèdita, im- previsible, venia a enderrocar tots els pre- conceptes d'escola, tots els formulismes de la tradició.

Les imatges eren estables, però mo- gudes; apareixien sòlides, però vibra- tes; resaven proporcionalment, però atre- vides y poderoses.

L'escultura contemporània, per més que hagi vestit les seves imatges ab trajes dels nostres dies, per més que ab analític realisme, més exterior que profund, hagi inquirat el detall caracte- rístic, ni ha arribat a l'ànima de l'ho- me actual, ni ha conegut més que un esca nombre d'expressions y d'actius, susceptibles de traduir dos o tres estats d'esperit generals. Aquestes formes or- dinaries y sense gran eloqüència, pen- sament refetes per generacions d'es- colptors, havia acabat per ésser d'una monotonia desesperadora, que la major part de les vegades, no més anava com- pensada per la gracia bon xich linfà- tica de la forma, o per un intent orna- mental. Però ab Rodin, jo veyia multi- plicades les maneres expressives, veyia l'anany de mostrarnos, no sols la vitalitat, sinó el sentiment, la sensació. No prou content ab obtenir la veritat plàstica, feya passar al marbre les nostres torba- cions més fugitives, les nostres emocions més lleus, els moviments més complica- ts de la nostra ànima. Pera arribar a tal expressió moral y física, no ha dub- tat en pertorbar ab contraccions y dis- tensions, ab gestes y postures noves, l'inspít modelat de l'escultura escolà- stica; els nervis se posaven en tensió, una musculatura móvil semblava vibrar des- gata les lleus cobertes que rebostegen la ossada del nostre cos; la energia vital galvanisava la freda anatomia clà- ssica, sens dubte exacta, però teòrica y immòvil; sens dubte bella, però d'un tipu històric conegut y sense cap sen- tit de realitat viventa. Ja no eren exte- rioritats plàstiques, ni espeses falsament aïrades, ni actituds dutes nobles lo que's perseguia sino éssers vius, animats que entranyosin modalitats minúscules, es- tats de passió, aspectes morals.

Amo y senyor de la matèria morta, el geni de Rodin imposava a la massa de bronze, al bloc de marbre, al pilot de guix, a tots els seus escaus, l'altu des-

potisme de la voluntat creadora? «Tú se- ris la dona dels nostres dies, la amon- danes de la present societat; somriuràs ab gracia llengüera y afuada, encara que en el teu pit hi fassi niu el dolor. Y al seu catògic manament, sortia aquell bust de la dona moderna, la del nas afilat, la dels llavis fins, la de delicats contorns, de nua voluptua- sa, de mirar somrient, però enigmàtic, inquiet y tremol.

Tú seràs l'història de la xurma, la riueta dels carrers y de les places, el fill de la misèria y els esperits d'infiniat d'ho- mes grans en la política, les arts y les lletres. Ahir eren Puvès de Chava- nes, Dalou, Paul Laurens, Blanc, Car- rier-Belleuse, Rochfort, Proust; avuy es l'imatge del famós ruralista Bastien Lepage, que perat' saltó d'aquest any ha esculpat en un medalló, ab art tan in- tens com personal.

Lo mateix en aquestes figures perdura- bles, que en la seva estatua nua, y en les superbes figures de dona, els estan- ciosos models de l'escultura antiga, els models rebregats de bellesa hel·lènica, convencionalment tramesos fins a nos- altres, sense cap adaptació d'actualitat, se substituïen per gent del nostre temps, ab una bellesa feta de pensament y d'expressió; la gracia hel·lènica y la- da de l'Acadèmia se reemplaça per tempestes de sentiment y de savia de vida; la placidesa serena de les divi- nitats olímpiques, eternament reapiades més o menys de relisquentes, succeïx l'agitació de l'home contemporani, cor- secat de febre, porturat d'inquietud.

El qué ab tal ardiment, llindant en el paroxisme, sab fer viure en la pesada matèria l'ànima del seu segle, ab sos sen- sualitats y refinament, ab les seves misè- ries y les seves grandeses, no es pas ex- trañ que conseruís quan vulgués des- correr els vels del passat, per ensenyar- nos, a la llum esplendorosa de la seva endevnació artística, els heroes y els martres, els sants y els voluptuosos de la més llunyana humanitat. Deu de l'art modern, no sols posseïx Rodin el do su- prem de crear, sino la gracia miraculosa de la resurrecció. En té prou ab dir: «Surge et ambula», pera que al moment s'aixequi y pesin en moviment les gents d'altres etats, tornades al goig de viure, y interpretades en el sentit vident del pensament novíssim.

Ab aquest esperit veig resuscitat a Sant Joan el precursor, semita selvatge brau anacoreta, prota apòstol feréstech, escupint ab veu de tró contra l'Es- tarca malit, contrals samaritanes in- quietes y els enemichs de Déu plegats, totes les amencades, totes les anatemes, tots els imprecors, tots conjurs dels antichs profetes. La cabellera desfeta, ample y altívul el front, els ulls maig cluchats pel fervor místich, les barres sotrides, el cos reventinat, closos els punys, el cap enerra, llençant com sa- getes les imprecacions bíbliques, vo- lent com arrencar del cel els llamps exterminadors... tal va concebir en He- rodiess el roqui Flaubert, la extranya figura del precursor. Recent, plàstic- ment Rodin evocació tan augusta, ha trobat aquell vell del Lazerburg, al- ni, rígit, xurle de cos, terrible d'ani- ma. Gracies al furor ascòtic, han des- aparegut del seu cos les corvatures musculoses y s'arropa als dssos més sortits, la pell colada per les incie- mencies del desert; els braços nervus y les cames descarnades, semblen feixos de sarments reyers, y tot el cos ostenta la flaca desinvolura del simi y l'austeritat agressiva del propagador difunt.

Després de la resurrecció del per- sonatge bíblic, la resurrecció de tota una època històrica, ab aquest episodi

herbich entre les lluites de normands y anglesos: «Les Bourgeois de Calais». Figureu-vos la més gran tragedia pú- blica, juntantse ab la més superba de les plàstiques, pera heure una vesllum d'aquella escena d'amor patri, suscita- da ab portentosa intensitat de vida y emoció. El Rey d'Anglaterra té esira- tament assetjada la ciutat de Calais y vol que's reti a discreció. Solament podrà aplacarse la seva ànima irritada, si surten de la ciutat sis dels més grossos patrics, els peus descalços y el cap descobert, una corda al coll y les cians de la ciutat francesa entre les mans.

Jo afegeix el Rey-faré d'aquestes ciutadanes lo que millor me sembli. Els socors de França no venen, de queyres ja no n'hi ha, la fam, el pànich y la mort, devallen com una maledicció damunt dels infelissos ha- bitants... Però sis homes magnànims, sis dels més rics y poderosos ciutad- lans de Calais acaben de pendre en la placa pública, un determini supren: abandonar les hisendes, sacrificar les vides pel bé de tots, y córrer a en- tregarse al monarca d'Anglaterra. Aquesta es tota l'història, en sa senzillesa ho- mèrica, del conflicte íntim y conflicte públic, el més grandí y sublim de tots els que hagi imaginat l'escultura d'aquestes sigles.

Es impossible donar una idea, encara que sia llunyana, del tresor agregat d'aquelles figures amplem cobertes de folgades rúniques que, per les or- tures laterals, deixen veure la nua dels seus cossos virils, forçats; es im- possible descriure la majestuosa pro- fessió d'aquells homes exemplars, se- rens, estoics, en llur missió d'heroes y de martres, nimbats d'una aurora que sembla conèixer visible entorn de llurs testes venerables.

L'impressió profunda que va produir-me aquest colossal poema de l'Abnegació civil, engrandit pel estre gegant d'un estatut epich, va venir a provarme que poden els nostres temps veure br- llar un art tan gran, com el més gran que hagi existit, que poden néixer en aquests dies de malaltia vacilació, ge- nials artistes que sapigen fixar en llur obra, no sols individuals egals de l'ànima, sino epopeyes d'humanitat.

Raimond CASELLAS.

L'Exposició Casanovas

Darrera en Josep Clarà, darrera en Torres Garcia, darrera en Joaquim Su- ayer, les estatuas den Casanovas, venen a dirnos que l'art nostre va orientantse vers els ideals de caritat y de puresa, oblidats de temps desota'l realisme y l'impressionisme de mitja centuria; mes- com sempre, pera realisar aquesta re- volució, se passa un moment porolissim en el que dirien qu'els iniciadors d'a- queta evolució, van a perdres en les fredors metodiques d'un altra neo-clàssicisme.

Realment, aixís sembla, mirat per fora el cas Casanovas, més estudiant la seva història de treball, tenint en compte la seva energia, veim, seguint pas a pas la seva evolució, el jove estatutaire, ens mostra, ni més ni menys, que un procés d'evolució individual semblant, sinó igual, al procés d'evolució col·lectiva que ha de seguir la nostra Catalunya.

Y es aixís, perquè a aquest clàssici- me d'avuy, fins y tot en aquesta engruna de debilitat arqueològica que observem en algunes de les obres den Casanovas, hi ha l'levar de millors expressions que vindran indubtablement a florir, tal com d'aquelles copies fides dels primers temps de Miquel Angel, nasqueren les vives y molt actualistes estatuas dels Mé- dicis, que hi ha a la sagristia de Sant- Lorenc, de Florencia.

Y pot profetarse aixó perquè en Ca- sanovas, a través dels seus anys d'es- tudí, ha sofert el triode expressiu, del que Rodin ne fou la més elevada y ge- nial manifestació; y ha passat el període impresionista, del qual encara ens n'ha posat per exemple uns mostres en l'exposició actual, desota'l títol molt ajustat, de «Obres retrospectives».

Heus aquí, donchs, que millor prepara-

ció no podia trobarse en un hom- les altes dots artístiques del jove es- tor, car en ell s'aixunen en l'obra que mostra feta, aquests dos grans prin- que han quedat vius y palpitants a tra- de l'història: aquests dos grans prin- immarcescs: «Forma y Expressió», responents als dos grans períodes l'Art: l'Antiquetat y l'Edat Mitjana.

Es per aixó que, mirantnos les ob- que exposa desota'l títol de «Obres retrospectives», nosaltres ens sentim cansats davant de tot perill de neo- clàssisme o de fredor arqueològica, sentim molt vaga — però molt dolça — que un dia aquells formes pures les feminats crides desota'l esca- cretador, s'anmaran d'aquest jove del sentiment actual, que tremola va- ment entre les impressions de les ob- impresionistes d'ahir.

Mirem una per una les escultures Casanovas, y enfront d'elles ja hi sem- més que no hi veyem encara, l'alé quelcom nostre, de quelcom que's clona ab la nostra geografia, de quelc que s'agermana ab el nostre col·le que com que s'unex en consorci amorós les línies molt dolces y molt suaus aquestes montanyoles llavants, que ren de cara a la mar blava.

Llevar de certes fredors d'estudiós,

Exposició Casanovas

Estudi per un cap (Galeria del Fayans Català)

vat de certs virtuosismes que conduïa al estatutaire fins a fer un projecte d'arquitectura, les estatuas den Casanovas ens parlen d'un futur magnífic, de se fontin, com en totes les grans ob- de tot els temps, aquests dos gr- principis del art del passat: la Forma i l'Expressió.

Al volt d'aquests dos grans prin- ara l'un, ara l'altre, han girat totes escoles desde'l Renaixement ençà, y en els grans moments artístics, sola el cas dels grans florits en el trans- dels segles, s'ha lograt la fusió d'a- dos grans principis, en una sola ob- l'art, que per virtut d'ells ha devint immortal.

En tots els moments de reacció d'un d'aquests principis, s'ha caçat a l- tre. L'equilibri, essent la més eleva- glòria per l'art, es la més difícil de

Exposició Casanovas

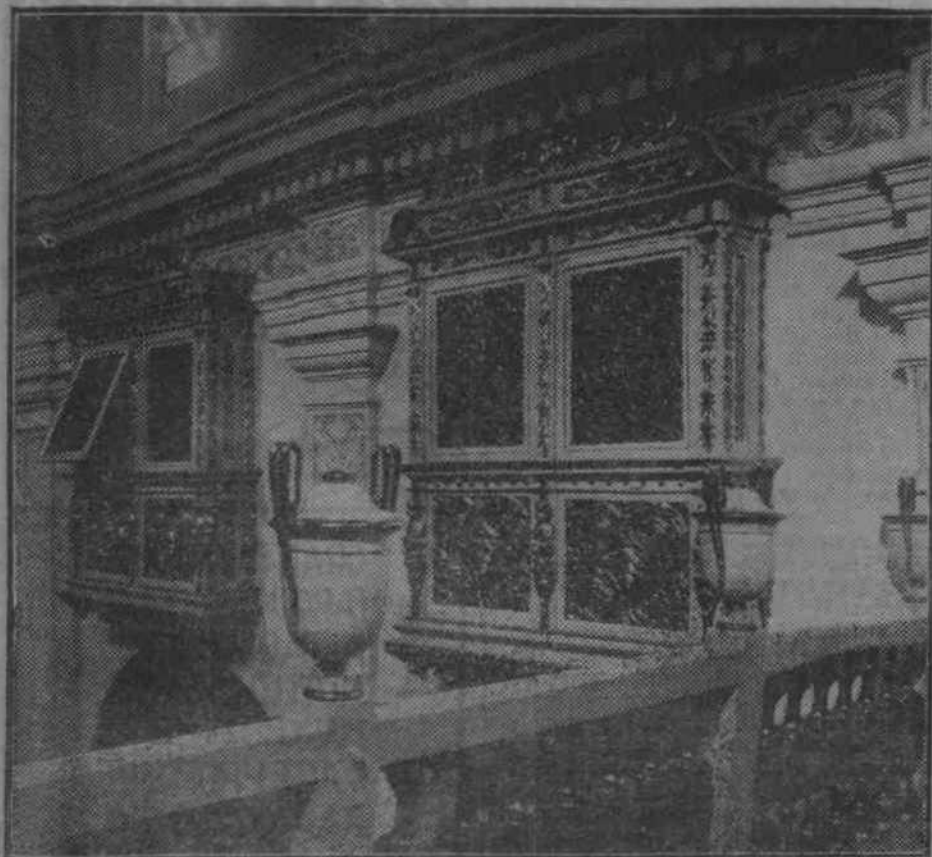
Retrat del boxador E. (Galeria del Fayans Català)

forasters del art modern, hi trobem una, ab tot el seu esca, ab tota la seva força, el concepte viu que ha alimentat el nostre art durant vint anys apro- p, en sa paraula vibranta, reve- gida de no sabem quina fastuositat fogosa, hi sentim ara'l batall de l'ahia campana que desvetlla els condormits a les noves visions de la llum y del color. En el llamech de la seva inspi- ració hi ha una mena de barboteig líric per hont volen com àlguies solemnes les profundes iniciacions que portaven l'art del nostre poble, desde l'academisme tradicional a la revifalla nova.

Ha quedat d'ell aixó: l'impuls, el mo- viment, l'empenta que ha fet rodar la nostra vida artística; aquesta vida que constantment, encara que ab molta cal- ma, va evolucionant cap a la gloria de noves conquestes, aquesta vida que sura s'orienta vers un camí de puresa y de virtualitat pel que va seguint fins a des- cobrir la perla abscondida de l'ànima nacional hont s'amaga la lleugria dels seus prestigis universals.

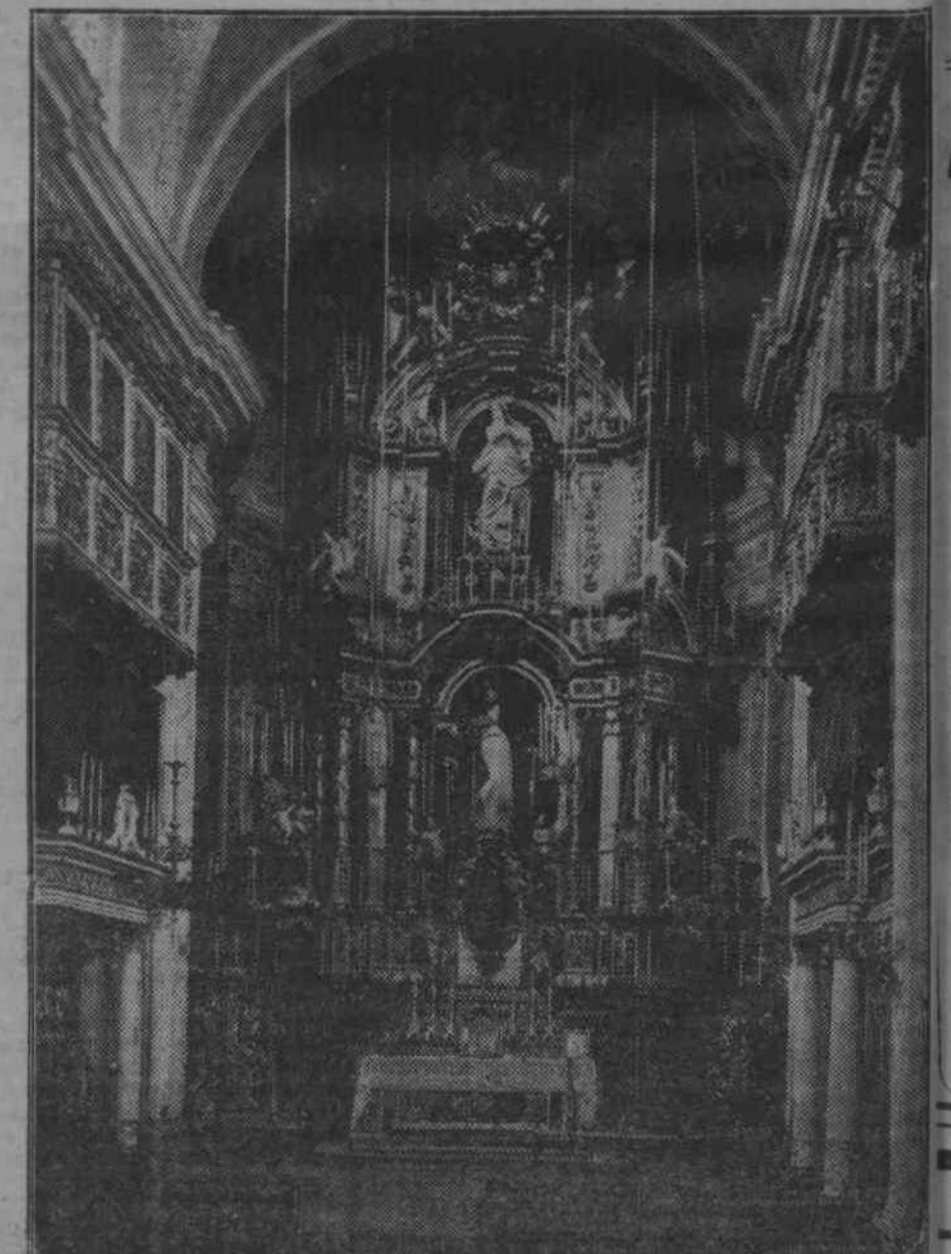
El era el renovador de les tristes es- tilitats, y per aixó els apleats d'avy troben potser excessiva la seva vir- tualitat agitadora. Aci, en aquests dies en que veyem orientar qualques perso- nalitats vers una definitiva revelació de lo nostre, la seva paraula trasbaldadora es presa com un alé romàntic...

Mes, en veritat no sabem pas dir un cas, entre totes les històries de totes les penances, hont hi manques una força

La Restauració de Sant Sever. Detall de les tribunes, vistes desde'l Chor

(Fot. Mas)

La Restauració de Sant Sever. L'iglesia de Sant Sever, després de la restauració

(Fot. Mas)

